

ge, men jeg føler, at man rammer forbi, når SF bliver bebrejdet for, at vi ikke vil prioritere.

Det er jo os, der f.eks. har spurgt, om det virkelig er rimeligt, at også folk med meget høje indkomster skal have børnechecken. Det er dog et konkret prioriteringsbud, hvor vi har sagt, at vi anerkender, at når vi skal skaffe penge til de ting, som vi godt vil gøre for de dårligst stillede børn, forudsætter det, at vi også er villige til at finde pengene. Her stemte De Radikale jo nej.

Det er lidt underligt at blive bebrejdet for ikke at ville prioritere, og når man så forsøger prioriteringen, får man at vide, at det var ikke lige dér. Det gælder også andre prioriteringsforslag, vi har.

I øvrigt vil jeg også sige til fru Elisabeth Gerner Nielsen: Lad nu være med det gamle fjendebillede om SF og den offentlige økonomi. Det er trods alt SF, der hjalp regeringen til at få balance på den offentlige økonomi. Det skulle vi vel egentlig have lidt tak for.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg vil gerne give fru Gerner Nielsen en mulighed for at kommentere det problem, som jeg nævnte. Sagen er jo, går jeg ud fra, at fru Gerner Niensens forslag om klippekort for bedsteforældre skal forstås sådan, at en bedsteforælder med en indkomst på f.eks. 25.000 kr. om måneden efter fru Gerner Niensens model kan gå på børnepasningsorlov i stedet for forældrene og få 6.800 kr. skattepligtigt om måneden, nemlig 60 pct. af de maksimale dagpenge. Jeg går ud fra, at det er det, man forestiller sig.

Forestiller man sig, at bedsteforældre, der typisk har en indkomst på måske 20.000-25.000 kr., ville gøre det i nogen særlig stor udstrækning? Min pointe er, at jeg tror, det vil blive brugt i meget beskedent omfang, bl.a. fordi forældrene typisk vil have en lavere indkomst, fordi de har en lavere anciennitet og måske har været kortere tid på arbejdsmarkedet, og derfor vil det faktisk være mere økonomisk belastende for den samlede familie. Men jeg er enig i De Radikales diskussion om at se familien og familiebegrebet bredere, end vi måske gør det i dag. Jeg er bare ikke sikker på, ordningen giver ret meget.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Til hr. Villy Søvnalds spørgsmål, om forslaget om børnechecken er en konkret prioritering. Ja,

det er en konkret prioritering, og det er Det Radikale Venstres opfattelse, at børnechecken kan betragtes som børnenes bundfradrag, som så konverteres til et konkret tilskud i stedet for. Børnechecken er alt andet lige en omfordeling mellem mennesker med børn og mennesker uden børn, så vi er ikke umiddelbart parat til at røre ved børnechecken.

Til gengæld er vi villige til at diskutere andre ting. Man kunne f.eks. overveje, hvordan vi skal finansiere forældreorloven fremover. Man kunne overveje, om det skulle være sådan, at lavindkomstgrupperne var dem, der fik størst andel i det offentlige midler til forældreorloven, mens de bedre stillede fik en mindre andel, men det er jo alt sammen noget, som vi må se på, når vi i det hele taget begynder at diskutere, hvordan forældreorloven skal indrettes.

Til hr. Bruno Jerup om klippekortet. Hr. Bruno Jerup har ikke den store tillid til, at det vil komme til at virke, og at der er særlig mange flere, der vil benytte sig af det. Jeg synes, det skal komme an på en prøve. Jeg tror rent faktisk, at mange bedsteforældre ville være interesserede i at tage noget tid sammen med børnebørnene.

Når man går på efterløn, er begrundelsen ofte, at man gerne vil have tid til børnebørnene, mens man endnu er rask og rørig, og her kunne man netop godt forestille sig, at der eksempelvis var nogle 50-årige, der ville sige, at nu tager vi så et halvt år sammen med vores børnebørn. Man kunne forestille sig, at det betød, at man blev lidt længere på arbejdsmarkedet. Lad os dog forsøge det. Hvis der ikke er nogen, der benytter sig af det, er det jo ikke den store skade, der er sket, men jeg vil sige, at med de tilbagemeldinger, som jeg allerede har fået på den tanke, er jeg ret sikker på, at det bliver en stor succes.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Jan Køpke Christensen som ordfører.

Jan Køpke Christensen (FP):

Udviklingen er i mange år gået i den retning, at begge forældre er udearbejdende og dermed afhængige af børnepasningsordninger. Før i tiden kunne familierne leve af én indtægt, hvilket betød, at den ene af forældrene kunne være hjemme hos børnene i de vigtige år. I dag er det således, at forældrene som bekendt stort set begge er på arbejdsmarkedet, og i dag er det